

25. april 2016

Civilstyrelsen, Fondskontoret

Digital Post til Civilstyrelsen

civilstyrelsen@civilstyrelsen.dk

<https://minside.borger.dk/post?function=inbox&mailboxid=5146>

Erhvervsstyrelsen erst@erst.dk

Ang. ændringer i lovene for Martinus Åndsvidenskabelige Institut
Til Civilstyrelsen og Erhvervsstyrelsen

Igennem vores advokat Peer B. Petersen henvendte vi os til styrelsen den 26. januar og den 2. marts 2016, angående nogle efter vores mening kritiske ændringer, som er foretaget i Martinus almennyttige Åndsvidenskabelige Instituts oprindelige love.

Som det vil være fremgået, blev de oprindelige love udfærdiget i samarbejde med stifteren, forfatteren Martinus Thomsen (kaldet 'Martinus'), og er dateret 25. maj 1982 og støtter sig på Martinus' testamente (1980). Martinus døde i marts 1981.

Det sammenligningsskema, som var vedhæftet vores tidligere henvendelse, koncentrerede sig om de 5 lovparagraffer, som ifølge Martinus IKKE MÅTTE ÆNDRES.

Hvad angår de øvrige lovparagraffer gælder det, at disse kun må ændres, ”**når omstændighederne gør det tvingende nødvendigt**” (se de gamle 1982-love § 9, rådets kommentar). Herefter refererer ”gl.” til denne oprindelige lov.

Nærværende henvendelse drejer sig om ændringer af en paragraf af den sidstnævnte kategori, nemlig af gl § 5 angående rådets sammensætning.

Det fremgår af gl. § 5, at rådet - efter et ”rotationsprincip” - skal bestå af 7 personer, som hver skal sidde i 7 år. De første to år skal disse personer ”læres” op som suppleanter uden stemmeret. Herefter skal de rykke op som rigtige rådsmedlemmer og have stemmeret i 5 år. Derefter skal de gå ud og må aldrig mere komme ind i rådet igen. Martinus bestemte også, at alle medlemmer uden undtagelse skal påtage sig efter anciennitet at være næstformand i et år og til sidst formand i et år. Alt sammen for at sikre habiliteten af hvert enkelt rådsmedlem.

(gl. § 5, stk. 2, Rådets kommentar: “[...] I fremtiden skal heller ingen kunne få en særlig indflydelse ved at sidde gentagne gange eller meget længe i rådet. Derfor er den fremtidige valgperiode fastsat til fem år uden mulighed for genindtræden.”)

Vi vedhæfter her et sammenligningsskema, som viser, hvordan paragrafferne angående rådets sammensætning har ændret sig sådan, at rådet i dag har givet sig selv lov til at bestå af ned til 5 medlemmer uden suppleanter.

Dette fremgår af det vedhæftede skema, som sammenligner gl. § 5 og 6 med ny § 6. Betegnelsen "ny" gælder herefter 2014-lovene. De vigtigste ændringer findes på side 3 i skemaet, række 7-8 og 12-15, nemlig gl. § 5, stk. 2, 3 og 4, og er fremhævet med farvet baggrund og rød skrift.

Dette er sket på trods af Martinus' udtrykkelige ønske om, at rådet skulle bestå af 7 personer. Sætningen i gl § 5 Stk. 2 om, at "den fremtidige valgperiode er fastsat til fem år", er udeladt, og erstattet af sætningen ny i § 6 Stk. 2 som lyder: "Nye bestyrelsesmedlemmer indgår for en periode af højst syv år". Dette i forening med, at det er blevet frivilligt, om man vil lære to suppleanter op (ny § 6 Stk.3), gør det muligt, at nye medlemmer kan være suppleant i fx én dag og derefter have stemmeret i 7 år i stedet for de fem, som Martinus havde fastsat.

Dette er så meget imod Martinus' forskrifter, at vi mener, at der må være sket en fejl ved fusionen af Idealfonden og Aktivitetsfonden i 2014. De to fonde blev forvekslet på den måde, at Idealfondens § 5, stk. 4, som var identisk med gl. § 5, stk. 4, udgik og blev afløst af Aktivitetsfondens § 5, stk. 4. Men andre ord er bestemmelsen fra den "fremmede" fond blevet overført til den nye fond i stedet for bestemmelsen fra den oprindelige fond.

I 2014-lovene er det på grund af denne forveksling endt med, at der står, at "Bestyrelsen (rådet) *kan* udpege to suppleanter", hvilket er stik imod Martinus' ønsker om et 7-mands råd, hvoraf 2 *skulle* være suppleanter og "stå i lære" for senere at kunne videreføre rådsbeslutningerne.

Martinus indstilling til ændringer var:

"Det må ventes, at man i fremtiden i så høj grad som overhovedet muligt vil respektere det udtrykkelige ønske, Martinus her har fremsat, om ikke at ændre på de virkelig afgørende paragraffer. Og det må ventes, at man kun ændrer på de øvrige bestemmelser, **når omstændighederne gør det tvingende nødvendigt.**" gl. § 9 [Rådets kommentar i 1982.]

Hvis der endelig skulle ændres på ledelsesstrukturen, ville vejen frem være at regulere antallet af **rigtige** stemmeberettigede rådsmedlemmer, hvilket ses af nedenstående kommentar:

Gl. § 5, stk. 1, rådets kommentar:

"Efter Instituttets tidligere love skulle bestyrelsen bestå af mindst fem medlemmer. Efter drøftelse af mange andre muligheder er resultatet blevet, at rådet i fremtiden skal bestå af netop fem medlemmer.

- **Dette antal vil dog kunne ændres**, hvis der engang i fremtiden indtræffer særlige omstændigheder, som gør det hensigtsmæssigt".

Martinus nævner derimod ikke muligheden for nogen ændring af antallet af suppleanter, hvilket ses af nedenstående:

Gl. § 5, stk. 4,

"Rådet udpeger to suppleanter, som deltager i rådets møder uden stemmeret. Ved medlemsafgang indgår normalt den først udpegede suppleant som nyt medlem af

rådet. Lader rådet den anden indgå, fratræder den først udpegede suppleant samtidig sit hverv som suppleant.”

Rådets kommentar:

“For at sikre at nye rådsmedlemmer er indstillet på og indlevet i Institutets anliggender og i rådets arbejde skal de først deltage som suppleanter.“

Foruden ovennævnte gl. § 5, stk. 4, vil vi endvidere gøre opmærksom på to andre væsentlige ændringer i ledelsesstrukturen i de nye love, som er imod Martinus’ ønsker. De kan ligeledes ses på skemaet side 3, række 12 og 13.

Den ene ændring er, at det er blevet frivilligt, om rådsmedlemmerne vil påtage sig formandsposten det sidste år, de sidder i rådet. Det var ellers et krav fra Martinus’ side, hvilket ses af kommentaren af gl. § 5, stk. 3:

”Ud fra tilsvarende betragtninger om *begrænsning af indflydelse* er der bestemt en fast rækkefølge fm: hvervene som næstformand og formand.. Er man ikke indstillet på at påtage sig disse hverv, kan man altså i fremtiden ikke indvælges i rådet.”

Den anden ændring, vi mener er betænkelig, er den nye bestemmelse om, at formandens og næstformandens stemme kan tælle dobbelt.

Det harmonerer slet ikke med stifters klare ønske, at det i gl. § 6, stk. 2, hedder:

“Rådet skal tilstræbe enighed om alle beslutninger. Hvis enighed ikke opnås, kan beslutning først træffes på et nyt rådsmøde, hvortil alle medlemmer skal indkaldes. Inden dette møde skal samtlige medlemmer i rimelig god tid informeres skriftligt om den beslutning, det ikke har været muligt at opnå enighed om. Opnås der fortsat ikke enighed om det udsatte spørgsmål, kan der træffes beslutning med et flertal på mindst to trediedele af rådets medlemmer.”

Dette viser, at det må have været vigtigt for Martinus, at alle medlemmer i rådet stemmemæssigt har lige “værdi”. De nye 2014-love må siges at repræsentere et markant brud på dette princip.

De nye vedtægter fra 2014 er, som vi skrev i vores første henvendelse af 20. januar 2016, kommet i søgelyset på grund af en ophavsretssag, som Martinus Institut har anlagt mod fire af Martinussagens venner.

Det viser sig nu, at beslutningen om at anlægge denne retssag blev taget på et tidspunkt, hvor rådet ikke var fuldtalligt, for allerede i 2012, altså to år før de nye love trådte i kraft, blev rådets medlemsantal nedsat til 6 medlemmer.

Det undrer os, hvis det kan være rigtigt, at rådet bruger de *foreslåede* ændringer, inden de er *godkendt* af fondsmyndigheden.

Det nuværende råd skal følge det ovenfor nævnte "rotationsprincip". Dette er tilsyneladende ikke sket. Som rådet fremstår på Martinus Instituts hjemmeside i marts 2016, er rådsmedlemmet Per Jan Neergaard ikke fratrukket, selv om han ikke har haft stemmeret siden august 2015, hvor medlemmet Mary McGovern rykkede op som fulgyldigt medlem.

Se <http://www.martinus.dk/da/martinus-institut/organisation/raadet/>.

Vi anmoder på baggrund af ovenstående hermed Civilstyrelsen og Erhvervsstyrelsen om at undersøge:

Var rådet i Idealfonden i 2013 lovligt sammensat og beslutningsdygtigt i henhold til Martinus' ønsker, da det besluttede at anlægge retssagen?

De ændringer, der blev foretaget fra gl. § 5, stk. 3 og 4, til ny § 6, stk. 3 og 5, skulle, som det fremgår, kun kunne foretages, hvis "**omstændighederne gjorde dem tvingende nødvendige**". For os at se står det hen i det uvisse, hvilke omstændigheder der gjorde ændringerne "tvingende nødvendige". Efter vores opfattelse mangler der en motivation for det "tvingende nødvendige" i ændringerne.

Det er så markante ændringer fra stifters oprindelige love fra 1982, at de nye love nu ikke længere i deres essens harmonerer med stifters oprindelige ønsker.

Det er bestyrelsens etiske opgave at sikre, at stifters regler og love bliver videreført og overholdt, men når bestyrelsen i dette tilfælde desværre ikke er den betroede opgave voksen, så er det fondsmyndighedernes opgave at sikre lovligheden af bestyrelsens beslutninger.

Fonden er etableret for at fastholde stifters vilje, også lang tid efter stifters død. Det er krystalklart, at stifter i ordlyden af sine oprindelige love og paragraffer har sørget for, at der er meget klare afgrænsede rammer for bestyrelsens arbejde, således at bestyrelsen hele tiden skal følge stifters vilje, også når det gælder de generationer af beslutningstagere i fonden, som efterfølger stifter.

Vi har tillid til, at Civil- og Erhvervsstyrelsen vil sikre, at stifters ønsker fremadrettet igen kan blive respekteret. At rammerne for bestyrelsens arbejde bliver præciseret, samt at bestyrelsens arbejde og beslutninger sker på et fuldt lovligt grundlag.

Derfor denne henvendelse.

Med venlig hilsen

Vagn Noach

Jan Langekær

Ingrid Holck